

VAGUENESS AND PRECISIFICATION

MESTERBREV VED
MATS GRIMSGAARD

Hva handler masteroppgaven din om?

Temaet er vaghet, spesielt hvordan vi bruker og forstår vage predikater: Vi kan tilsynelatende bruke dem på en meningsfull måte i setninger, men møter problemer så fort vi forsøker å spesifisere hva som ligger i begrepene de uttrykker. Det virker sant at hvis to ting har nesten samme fargenyanse, så er begge enten røde eller ikke-røde. Vi kaller dette toleranse. Problemet med toleranse er at mange små forskjeller til sammen utgjør en stor forskjell. En lang kjede av gyldige slutninger om ubetydelige fargenyanser gjør det til slutt umulig å skille rødt fra fiolett og oransje.

Opggaven handler om såkalte presisifiseringer av vage predikater. Ideen er at et vagt predikat kan gjøres presist på mange ulike måter uten å endre det underliggende begrepet. For ethvert vagt predikat har vi mange såkalt skarpe (ikke-vage) predikater som til sammen utgjør enhver akseptabel måte å gjøre det vage predikatet mer presist på. Slik kan vi forklare toleranse: Det som så ut til å være ett tolerant predikat, viser seg å være mange overlappende predikater med så små forskjeller at vi ikke skiller dem fra hverandre i hverdagsspråk.

Hva argumenterer du for/mot i oppgaven?

Jeg kritiserer presisifisering som en analyse av vaghet: 1) Selve begrepet presisifisering mangler en klar betydning: Filosofer ser ut til å ha ulik forståelse av presisifiseringer og deres relasjon til vage predikater. Det er blant annet uklart om det vage predikatet er definert av sine presisifiseringer, eller om presisifiseringene er et produkt av det vage predikatet. 2) Hvis vi forstår det vage predikatet som grunnleggende, mangler vi et tilfredsstillende svar på hvorfor det lar seg presisifisere i utgangspunktet. 3) Noen vage predikater ser ikke ut til å la seg presisifisere overhodet.

Hvorfor bør andre lese oppgaven din?

Vaghet avslører en grunnleggende uoverensstemmelse mellom språk og virkelighet, og dette er jo utrolig spennende. Vi liker å tro at vi kan snakke og tenke helt klart om verden, men vaghet viser at dette bare er mulig i en omtrentlig forstand. Dette gjør at et språk kan uttrykke uendelig mange påstander, men går samtidig på bekostning av dets presisjon. Folk bør lese oppgaven min hvis de er interessert i hvordan språk fungerer, og liker å utfordre tradisjonelle oppfatninger. Oppgaven gir en grundig introduksjon til fenomenet vaghet, og hvilke syn som er på markedet. Jeg har dessuten et helt kapittel om Frege, hvor jeg diskuterer om vaghet strekker seg inn i formelle og ideelle språk som logikk og matematikk.

Hva er dine planer for fremtiden?

I skrivende stund er planene ganske kortsiktige: fullføre og levere denne fordømte oppgaven! Så skal jeg ha sommerferie. Nei da, jeg har to spennende prosjekter som venter på meg, så jeg har litt å gjøre i overskuelig fremtid. Men jeg skal også ha ekte sommerferie. For første gang på lenge. Det blir bra.